

[Finansministeren.]

området end i de kommuner, der nu er uden stedtillæg, og lønniveauet i hovedstadsområdet er omkring en tredjedel højere end i disse kommuner.

De senest foreliggende oplysninger tyder ikke på nogen væsentlig ændring heri. Stedtillægsordningen er et resultat af en aftale med tjenestemændenes centralorganisationer og har til formål at modvirke virkningerne af forskelle i leveomkostninger og lønniveau.

Landets kommuner er henført til 6 stedtillægssatser af varierende størrelse på nær en halv snes procent, som er uden stedtillæg. Så længe der rent faktisk kan konstateres betydelige forskelle i pris-, løn- og skatteeniveauet i landets kommuner, tror jeg, det vil være nødvendigt med en eller anden form for stedtillægsordning.

Afvikles den, kan det skabe rekrutteringsmæssige vanskeligheder i hovedstadsområdet, og hvis man tænkte sig, at man førte provinsbyernes stedtillæg op på samme lønniveau, som hovedstadsområdets, kunne det få afsmittende virkninger for det private arbejdsmarked i disse områder. Der har altså været grund til at tage skyldige hensyn til disse forskellige forhold, og det er på den baggrund, man har den stedtillægsordning, som er gældende.

Thorkild Pedersen (CD):

Jeg vil lige først i relation til det, jeg har sagt, gøre opmærksom på, at det er ikke rettet imod tjenestemændene i København, for de får nok ikke for meget, men det er bare en uretfærdighed, som jeg mener at man fra denne talerstol skal angribe.

Dertil vil jeg sige til vores finansminister, at der er steder i Jylland, hvor regeringer før denne regering har udraderet den kollektive trafik i en uhyggelig grad. Hvordan med disse mennesker, der har deres arbejdsplads 15-20 km fra, hvor de bor? Hvordan skal de blive befordret frem og tilbage med den kollektive trafik, når der ikke findes nogen? Disse mennesker må befordre sig selv ved egen bil, knallert, eller hvad de har. I København kan man jo stå uden for døren, så kommer der kollektiv trafik i form af busser eller S-tog og befordrer én til éns arbejdsplads. I denne sektor kan man køre lige så billigt med S-tog eller bus, svarende

til det, som arbejderen eller den offentligt ansatte i f. eks. Vestjylland skal give for at holde sin bil med forsikring og skat.

Jeg synes, det er noget af det, man skal drage ind i overvejelserne. Har vi i de små byer børn under uddannelse, skal disse børn til uddannelse i en helt anden kommune, måske flere hundrede kilometer fra hjemmet. De skal have værelse, de skal have kost og logi, hvor man her i København har alle faciliteter til uddannelse. Her har man børnene på nært hold, de kan bo i deres hjem, de kan spise i deres hjem, de kan få mad med på universitetet, eller hvor de skal uddannes i deres lærepladser, fra deres hjem.

Jeg vil ikke sige, at det er en dårlig formulering, jeg fik af finansministeren som svar på mit spørgsmål, men jeg tror, at finansministeren vil give mig ret i, at det er en af de ting, vi skal tage op til nøjere vurdering fremover.

Finansministeren (Anders Andersen):

De mange spørgsmål, som hr. Thorkild Pedersen rejste, egner sig nok ikke til løsning over de forskellige reguleringstillæg, der gives.

Thorkild Pedersen (CD):

Det er måske en fejl, at man fra denne talerstol, som f. eks. finansministeren nu gjorde, søger at overbevise én, selv om man kommer med noget, som finansministeren ikke kan svare på. Det, man ude omkring i landet længes efter, er, at der er nogen, der vil tage plads på denne talerstol og sige sin mening. Man er i samfundet træt af, at vi står og hakker hinanden i hovedet. Man vil se realiteter, og vi vil se realiteter af de ministre, vi skal støtte.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Bernhard Baunsgaard (RV) til finansministeren:

„Vil ministeren foranledige, at de nye, skærpede regler vedrørende beskatning af skatteydere med arbejde i udlandet, som blev udsendt af ligningsdirektoratet den 11. december 1973, ikke gøres gældende med tilbagevirkende kraft for skatteåret 1972 og 1973?“

(Spm. nr. 49).